

У готелі

Кость Дяченко

В місті славному одному
В нинішньому році
Стрілись давні два знайомі
У командировці.
Що є сили обнялися,
Чмокнулися палко.
І вечерять подалися
В ресторан "Фіалка".
Пропустивши по коктейлю
Й поміцніш "за комір",
До висотного готелю
Прибули у номер.
Роздяглися, полягали.
А один і каже:
— Щоб наш одяг не покрали,
Вкинь до шафи краще. —
Той побрів, шарпнув дверцята
І з усього маху
Жбурунув костюми й пальта
В темряві у шафу.
Вранці ж кинулись гасати
Вдвох, як на пожежі:
Ні у шафі, ні в кімнаті
Не знайдуть одежі!..
— Все ж я ніби пам'ятаю, —
Той, що кидав, каже. —
Звідти брав, пошпурив, знаю,
Все манаття наше.
Ще пригадую, як гупав
Об цю стіну лобом...
Але як я переплутав
Вікно з гардеробом?!